

Агостинова прича

Agostinos historie

LIDA Italia

Billie Cejka Risnes

Jelena Licina

5

Српски / nynorsk

LIDA Stories

lidastories.net

Агостинова прича / Agostinos

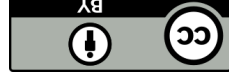
historie

LIDA Italia

Billie Cejka Risnes

Jelena Licina (sr), Espen Stranger-

Johannessen (nn)

This work is licensed under a Creative Commons Attribution 4.0 International License.
<https://creativecommons.org/licenses/by/4.0>

Зовем се Агостино и имам 51 годину. Мој посао је достава хране бициклом. Имам две кћерке, али једва да разговарамо. Њихова мајка и ја више не живимо заједно јер смо разведени.

...

Eg heiter Agostino og eg er 51 år. Jobben min er å levere mat på sykkel. Eg har to døtrer, men vi snakkar nesten ikkje saman. Mora deira og eg bur ikkje lenger saman fordi vi er skilde.

Eg bur med mora mi sidan eg ikkje kan betale husleiga etter skilsmissa. Husleiga er veldig dyr! denne byen.

...

Живим са мајком јер не могу да платим кирију након развода. У овом граду је веома скупо изнајмљивање стана.

Пре неколико месеци радио сам као домар у једној компанији. Поправљао сам ствари које су биле покварене, носио кутије и помагао када је коме било потребно. Једног дана компанија ме је отпустила. Нисам разумео зашто.

...

For nokre månader sidan jobba eg som vaktmeister for eit firma. Eg reparerte ting som var øydelagt, bar esker og hjelpte til når nokon trong det. Ein dag fekk eg sparken frå firmaet. Eg skjønnte ikkje kvifor.

Након много времена сав наш труд се исплатио. Једна велика доставна компанија је морала да плати огромну казну и да радницима да стална запослења. Било је то први пут да се то догодило било где у целом свету. Изгледа да ствари почињу да се побољшавају.

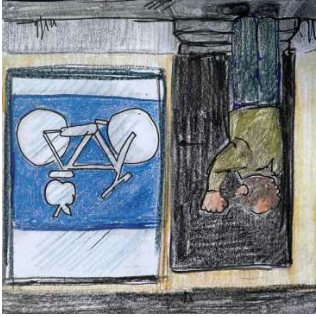
...

Etter ei lang stund fekk det harde arbeidet vårt resultat. Eit stort bodfirma måtte betale ei stor bot og tilsette arbeidarar i faste stillingar. Det var første gong det skjedde nokon stad i verda. Det ser ut til at ting byrjar å bli betre.

Eg ság mange personar som leverte mat på sykkel. Eg kan òg sykle, så eg banka på døra til eit stort bodfirma. Dei tilbødde meg tre euro for kvar levering. Eg tener 40€ om dagen, 60€ viss eg er veldig heldig og kundane gir meg tips.

...

Видео сам много руде како достављају храну бициклима. Знам да возим бицикл, па сам покуцао на врата велике доставне компаније. Понудили су ми три евра за сваку испоруку. Зарађујем 40€ дневно, 60€ ако имам среће и ако ми муштерије дају напојницу.

Saman med sykkelbod frå andre firma tok eg eit kurs om rettane til arbeidstakarar hjå ei lokal fagforeining. Dei tilbødde oss gratis juridisk rådgiving. Vi kjempa for å få meir anerkjening og rettar.

...

Зajeдно са достављачима из других компанија сам похађао курс о правима радника у локалном синдикату. Понудили су нам бесплатне правне савете. Борили смо се да добијемо више признања и права.

Не добијам плаћени годишњи одмор, нити боловање, једва да имам икаква права. Мислим да то није у реду, али ми треба посао. Већина осталих запослених су имигранти из целог света.

...

Eg får ingen betalt ferie, ingen sjukepengar, nesten ingen rettar i det heile. Eg trur ikkje det skal vere sånn, men eg treng ein jobb. Dei fleste andre tilsette er innvandrarar som kjem frå heile verda.

Многи достављачи бивају повређени у несрећама сваког дана. Онда, када је 25-годишњег достављача ударио аутомобил и он погинуо, надлежни су почели да нас примећују. Штета што је морао да умре пре него што се то догодило.

...

Mange sykkelbod blir skadde i ulykker dagleg. Så, då eit 25 år gammalt sykkelbod vart påkøyrd av ein bil og døydde, byrja myndigheitene å legge merke til oss. Det er synd at nokon måtte døy for at det skulle skje.